

EL MONTGRÒS

Griviola Bella (6a, 250m)

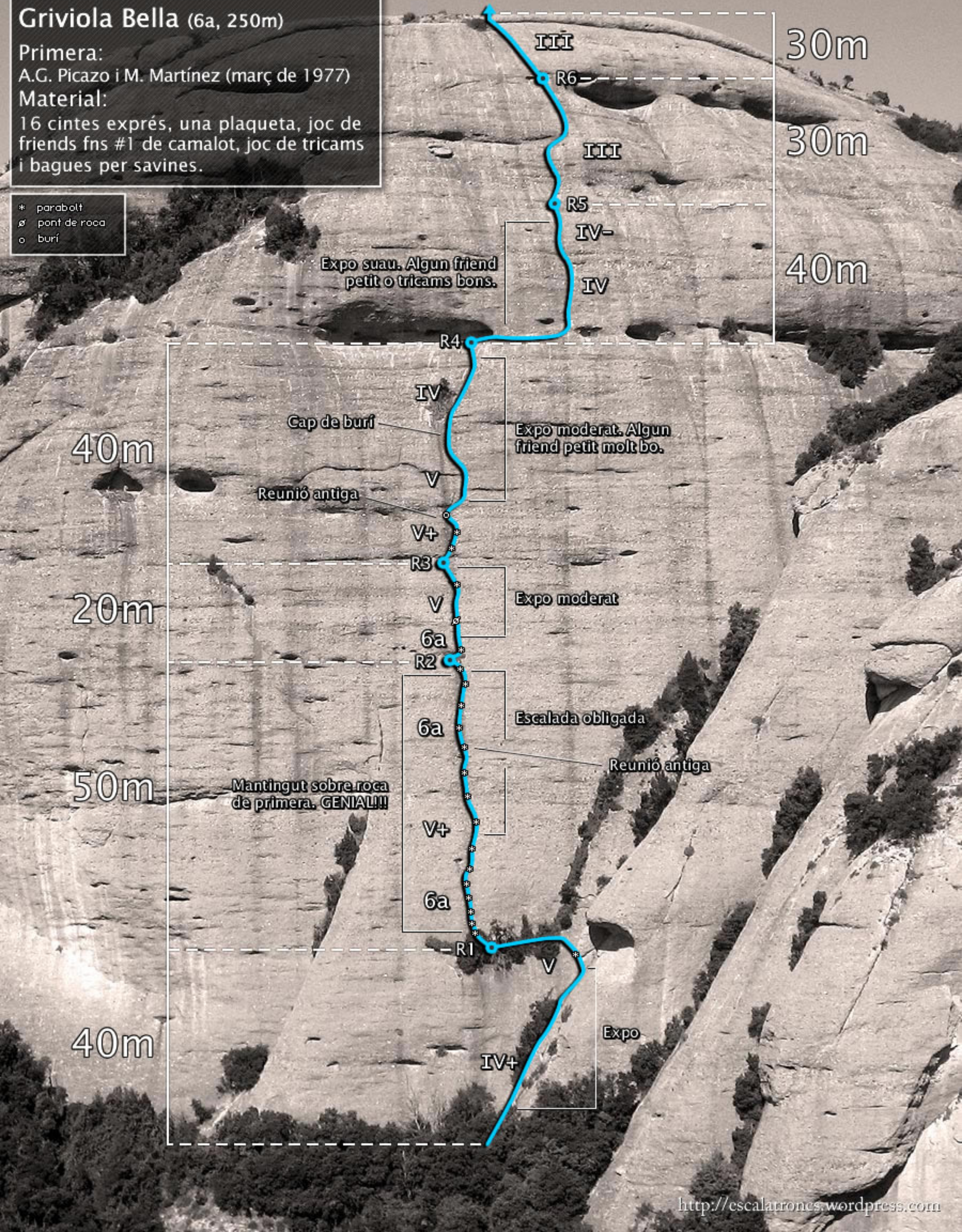
Primera:

A.G. Picazo i M. Martínez (març de 1977)

Material:

16 cintes exprés, una plaqueta, joc de friends fns #1 de camalot, joc de tricams i bagues per savines.

- * parabolts
- ∅ pont de roca
- o burí

El voluminós i arrodonit Montgròs ens ofereix la seva millor versió a la rabassuda vessant est, encarada a la canal del Migdia, cor salvatge de Montserrat, on encara és possible passejar pel bosc original entre alzines i teixos. La *Griviola Bella* és la ruta natural per ascendir aquest vessant; una petita obra d'art que resseguint amb saviesa una evident canaleta esculpida a la roca ens condueix a l'ull del Montgròs, una enorme balma on reposar abans d'afrontar els tombats murs somitals. La via, atrevida i exigent, amb les assegurances emplaçades per escalar, obliga a donar la talla amb moviments elegants i variats, sempre sobre roca genial i de formes capritxoses.

- Via: Griviola Bella
- Zona: Montserrat – Ecos
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: V+/6a
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament equipada amb parabolts (restaurada l'any 2002)
- Material: 16 cintes exprés, una plaqueta recuperable, bagues per savines, joc de friends fins #1 de Camalot i joc de tricams
- Orientació: Est
- Valoració: *****

Aproximació:

Des del refugi de Santa Cecília prenem el GR-172 direcció Can Maçana. A l'alçada de la Canal de la Font de la Llum prenem el corriol que guanya aquesta a mà esquerra (indicat com a Portell de Migdia) Un cop dalt del coll descendim per la Canal del Migdia direcció sud. Hem de seguir baixant per la canal una bona estona fins que arribem a la balma del Montgròs, on una pintada vermella sobre aquesta ens indica el desviament que hem de prendre. Continuem ara amb algun tram de corda fixa i més endavant amb intuïció per unes llengües de roca fins a peu de via (G.B. discretament gravat a la paret).

L1(V)

La via s'enfila per una canal evident sota el bosc penjat on fem la primera reunió. Aquesta tirada, tot i no ser difícil és delicada, donat que no ens podem assegurar amb garanties fins arribar a una alzina a mig llarg. Un cop encintat l'arbre continuem enfilant-nos en diedre fins l'alçada d'un parabolts que ens marca al punt on hem de passar a la paret de l'esquerra. Un flanqueig finet ens mena al bosc penjat; al tanto al recuperar al segon. 40 metres, un parabolts.

L2(6a)

Llarg clau i que dóna sentit a la via: 50 metres de continuïtat sobre roca de primera. A l'inici ens enfrontem a un mur vertical de presa petita (possible en Ae). Al cap d'uns metres la presa es torna un pèl més generosa i la verticalitat afluixa lleugerament. Entrem aleshores a la

característica canaleta esculpida on anirem progressant ara en diedre, ara un xic a la dreta, ara a l'esquerra, en una escalada que esdevé intrigant fins arribar a la reunió. Poc abans d'arribar a la role en trobarem una altre de vella que no cal fer. 50 metres, 15 parabolts.

L3(6a)

La sortida de la reunió esdevé el pas més difícil de la tirada, amb peus herbosos que no ajuden gens, no obstant és pot fer en A0 sense problemes. Tot seguit continuem per la canaleta, encintant un pont de roca i superant una petita panxeta abans d'arribar a la segona expansió del llarg; aquest tram és exposat i es fa difícil reforçar-lo mínimament. Un cop passat el bolt encara ens tocarà superar un curt tram difícil, on els còdols sembla que juguin a fet i amagar. 20 metres, 2 parabolts i un pont de roca.

L4(V+)

De la reunió sortim cap a la dreta per superar un curt mur ben protegit, de presa petita i moviments elegants que ens mena a un relleix on trobem una reunió antiga. Des d'aquest punt marxem lleugerament a la dreta, sempre cercant el camí més fàcil, per al cap d'uns metres tornar cap a la canaleta. L'escalada esdevé suaument exposada, però amb una mica de traça podrem col·locar un parell de bons friends. Uns metres abans d'arribar a la reunió trobarem un cap de burí. 40 metres, 2 parabolts, una reunió antiga i un cap de burí (preveure plaqueta).

L5(IV)

Sortim de la reunió flanquejant cap a la dreta fins trobar una nova canalera, la qual enfilem sense miraments. L'escalada és agradable, sobre roca franca i de nou lleugerament exposada, ja que, com en la tirada anterior, podrem emplaçar algun friend o tricam, que ens asseguraran el llarg. 40 metres, tirada neta.

L6(III)

Tirada d'escassa dificultat i sense assegurances. Hem d'avançar sempre cercant el terreny més fàcil fins la següent reunió. 30 metres, tirada neta.

L7(III)

Llarg similar a l'anterior, on la paret s'ajeu definitivament per arribar a l'ample cim del Montgròs. No hi ha reunió. 30 metres, tirada neta.

Descens:

Des del cim del Montgròs marxem en direcció nord fins al coll que forma la Roca Plana dels Llamps. Prenem el corriol que baixa cap al nord; al cap d'una estona passarem pel peu de la Salamandra. Uns metres més avall trobarem un desviament, prenem el que va cap al nord i anem flanquejant per sota de les parets fins arribar a la Canal de Migdia. remuntem fins al Portell del Migdia i desfem el camí de l'aproximació.

El que més m'ha agradat:

- Ruta sensacional, carregada de lògica, sàviament equipada i respectuosament restaurada.
- Sengon llarg d'antologia.
- Roca de la bona.
- Entorn genial, tranquil·litat assegurada.